

ser og meget delte meninger i det nuværende udvalg til prøvelse af valgene. Overvejelserne resulterede i, at udvalget enedes om, at man måtte støtte sig på den foreliggende fintælling og nøjes med at foretage en revision af de uafhængiges stemmer i de 2 amtskredse, hvilket medførte en overvægt på 3 stemmer for den amtskreds, der havde vundet lodtrækningen.

Hovedprincippet gennem årene har imidlertid været, at de skiftende udvalg har fastholdt, at de af valgbestyrelserne truffne afgørelser og optællinger skulle stå ved magt, uanset større eller mindre stemmeforskelle.

Denne opfattelse har f.eks. fundet udtryk i 1945, hvor udvalget afviste en valgklage, hvori en kandidat havde anmodet om en fornyet bedømmelse af stemmesedlerne med den begrundelse, at den valgte kun havde opnået 24 stemmer mere end han. Ordføreren for udvalget (Strøm) udtalte bl.a., at der ikke i skrivelsen var fremført nærmere oplysninger om begåede fejl ved stemmernes optælling, kun en formodning om, at en fornyet bedømmelse eventuelt kunne give et andet resultat, og det tilføjedes, at »man ikke inden for udvalget nærrede tvivl om de pågældende valgbestyrelses upartiskhed og gode vilje til at foretage en rigtig optælling.«

Endvidere kan nævnes, at der i 1977 forelå en valgklage i anledning af en stemmeforskel på 12 mellem 2 kandidater. Udvalgets ordfører (K. J. Mortensen) udtalte i den anledning bl.a.:

»Der har under udvalgets drøftelse af denne sag gjort sig forskellige opfattelser gældende.

Den overvejende del af udvalgets medlemmer har ikke ment, at ønsket om en ekstra fintælling bør imødekommes.

De af valgbestyrelserne truffne afgørelser bør så vidt muligt fastholdes, idet en modsat praksis let kunne medføre unødigt usikkerhed hos valgbestyrelserne rundt om i landet og det desuden ville skabe uheldigt præcedens, hvis folketinget skulle påtage sig efterkontrol, hver gang der forekommer en mindre stemmedifference.